

ЧЕСТИТА НОВАТА ГОДИНА!

Изъ календарче „Цѣтска Радостъ“.

Мина се старата,
Мина, каква да е —
Новата година
Честита да ви е!..
На всички да дарѹ
(На лоши и добри)
Воля и желание
За трудъ и прилежание,
Усилено старание
За всѣкакво познание:
По български и рисуване,
По четене,
По смѣтане...
По всичкитѣ науки,
Плитки и дълбоки,
Голѣмъ, голѣмъ успѣхъ,
Та съ пѣсни и съ съ смѣхъ
Да се прѣкара леко,
Отъ скърбитѣ далеко;
И всички ученици
Дано да ги зачува
Отъ злитѣ единици,
Съ кошове да имъ сипе
Петици и шестици!..
Старата прѣмина,
Каквато и да бѣ —
Новата година
Честита да ви е!

Елинъ-Пелинъ.

Малкиятъ герой.

Ще ви разкажа една малка, но достойна за похвала исторійка.

Една вечеръ къмъ развалинитѣ на една стара кула се приближаваше една група дѣца, водена отъ единъ старецъ. Това бѣха ученици, а старецътъ — тѣхнъ учитель.

Като дойдоха до стѣната, дѣцата си свалиха шапкитѣ. Тогава учителятъ почна да имъ говори:

„Прѣзъ врѣме на войната цѣлата страна бѣше завладѣна отъ неприятелитѣ. Тѣ бѣха обсадили нашето село и не позволяваха никому да излѣзе.

Трѣбваше, обаче, да се отклони нашата войска, чиито прѣдни постове се намираха на-близу. Кой знае? Ако се дадѣха на нашия началникъ полезни свѣдения, войскитѣ ни щѣха, може би, да спечелятъ единъ успѣхъ.

Едно дѣте, на име Петъръ, се зае да занесе на нашия генералъ своитѣ свѣдения за неприятеля. Кметътъ на селото го цѣлуна и го изпрати, като го благослови въ името на отечеството.

„Не се оставяй да те хванатъ, му ка-залъ той, защото ще те убиятъ.

— Зная, отвърналъ Петъръ. Но и да ме плѣнятъ, не се страхувайте. По-скоро ще си откъсна езика съ зѣби, отколкото да из-дамъ нашата тайна“.

Дѣтето се отдалечило и започнало да тича по полето.

Но неприятелътъ го забѣлѣзва. Спуснали се нѣколко войници да го прѣслѣдватъ и го намѣрили скрито въ една трапчинка верѣдъ полето.

То се съпротивлявало юнашки на кон-ницитѣ. Но какво може да направи едно 12-годишно дѣте противъ толкова войници?

Обаче, Петъръ се борилъ тѣй силно, че трѣбвало да го привържатъ за единъ конь, за да го закаратъ въ селото.

Като го уловили и вързали, започнали да го разпитватъ.

„Кажи ни новината, която щѣше да за-несешъ на неприятелитѣ, му заповѣдалъ ге-нералътъ“.

Момчето нищо не отгворило.

„Ще те оставимъ до довечера да си по-мислишъ, казалъ офицерътъ; ако и тогава не проговоришъ, ще бѣдешъ застрѣлянъ“.

Вечерта въ 10 часа Петъръ билъ из-правенъ прѣдъ една стѣна и падналъ, прони-занъ отъ 12 куршума.

Това е споменътъ за тази лоша неприятел-ска постѣпка и за този великъ подвигъ на едно дѣте, който ученицитѣ, наскърбени, прославяха.

Учителятъ имъ припомни, накъсо, юна-чеството на Петъръ, послѣ прибави: „Ние ще повторимъ тържествената клетва, която всѣка година, вашитѣ по-възрастни другари сѣ давали на това мѣсто“.

Послѣ той се приближи до мѣстото, къ-дѣто дѣтето бѣше загиналъ юнашки и каза: